

Diari de Girona

Director: Jordi Xargayó i Teixidor.

Caps de redacció: Josep Callol (Girona i Comarques), David Céspedes (Economia, Catalunya i Suplements), Alfons Petit (Opinió i Dominical), Oriol Puig (Edició digital).

Seccions: Laura Fanals (Girona), Jesús Badenes (Economia), Jordi Roura (Esports), Daniel Bonaventura (Cultura i Espectacles).

Gerent: Fèlix Noguera i Carrillo. Direcció comercial: Anna López. Imprimeix: Impressions Intercomarcals SA. Distribució: GLV, S.L. 972 40 06 30. Dipòsit legal GE-2-1958. Any XLIV

FUNDAT EL 1889

© Diari de Girona, SA. Girona. 2016. Tots els drets reservats.

DdG

Opinió

EL JUDICI

Francesc Esteva

INVESTIGADOR EMÈRIT DEL CSIC, FUNDADOR DEL PSC
I MEMBRE DE FEDERALISTES D'ESQUERRES

Estem a punt de l'inici del judici als líders independentistes, un judici de gran transcendència política que marcarà el futur de la política a Catalunya i Espanya. He escrit en diversos articles d'aquest diari que no estava d'acord ni amb la presó preventiva que s'ha allargat de forma innecessària ni amb la qualificació de rebel·lió que ha fet la fiscalia però també he escrit que ni és veritat que tinguem exiliats i presos polítics (no estan en la situació que estan per motius ideològics), ni que els líders empresonats no haguessin fet res mal fet ni que Espanya no sigui una democràcia com diuen els independentistes. Des de les famoses sessions parlamentàries del 6-7 de setembre del 2017 els que així pensem ens hem sentit sols perquè uns i altres han fet de les seves capelletes uns cercles tancats que han fet impossible qualsevol diàleg de veritat, han fet impossible les matisacions, poder deixar clar que alguns no estem d'acord ni amb uns ni amb els altres. No som equidistants sinó que tenim opinió pròpia una cosa que en la situació de crispació que es viu a Catalunya difícilment té audiència, el soroll ambiental fa difícil fer sentir les veus més racionals i assenyades.

Durant tot aquest temps de presó preventiva els independentistes han seguit l'estratègia de carregar contra l'Estat (sempre l'enemic exterior) però a l'hora del judici veurem quina és l'estratègia que les defen-

ses seguiran. Tenen tot un ventall de possibilitats, des d'atacar l'Estat dient que és opressor, no democràtic, que la justícia és parcial, que és una persecució ideològica, etc., tot defensant que ells no van fer res mal fet, fins a una defensa centrada en els fets a jutjar reconeixent certs errors i renunciant a la unilateralitat.

L'objectiu declarat dels encausats és portar el cas al tribunal europeu però donada la rellevància del judici i la presència de premsa internacional hauran de mesurar bé les seves afirmacions. Si es passen dient que no estem en un estat democràtic o que no varen fer res mal fet o continuen defensant la unilateralitat (com feia **Rull** fa pocs dies) ho tenen malament a Europa si no és que una condemna desafortada els doni aire. Si es passen de suaus defensant-se de la rebel·lió però reconeixent els fets i renunciant a la unilateralitat, tindran els crits de l'ANC, els CDRs i les CUP així com de molta gent de bona fe a qui van llençar irresponsablement al carrer dient-los que la independència (la República) estava a tocar i que ara els poden respondre dient-los traïdors, dient-los que els van enganyar.

Un darrer apunt, caldrà veure si tots els imputats es defensen en la mateixa línia. Per molt que parlin de coordinar defenses no està clar que ho aconsegueixin i que, a l'hora de la veritat, no aflorin defenses ideològicament diferents.

Els jutges també ho tenen difícil perquè

l'ambient no és el més propici per a un judici. Parteixen d'un punt negatiu que és haver mantingut la presó preventiva de forma abusiva. Però també és cert que els encausats i els que els suporten els han acusat de forma abusiva, els han dit manta vegades que són parcials, els han atacat de totes les formes possibles i ara als jutges els toca saber estar per sobre del soroll i jutjar el que tenen al davant amb justícia, sense ressentiment. No és fàcil el seu paper. Segur que facin el que facin crítics que poden ser molt dures. Si dicten sentències dures, els independentistes i molts altres sectors de la societat catalana i inclús de l'espanyola protestaran, mentre que si dicten sentències suaus tindran les crítiques (suaus) dels independentistes (que pensen que no van fer res mal fet) i seran criticats sense pietat per la dreta de PP i Ciutadans i per la ultradreta.

A punt de començar el judici hi ha alguns motius per a l'esperança. Per una part, els jutges han dit que no restringiran les compareixences de testimonis i que defensaran la màxima transparència informativa. Per l'altra, la carta firmada per tots els expresidents (inclosos **Maragall** i **Montilla**) demanant la fi de la presó preventiva i l'entrevista **Mas-**

Montilla publicada a *La Vanguardia* de diumenge 20/01, donen pistes que algunes coses es mouen.

Però ara que ja tenim el judici a tocar, em mullaré perquè crec que és moment de fer-ho i és molt important per al futur de Catalunya. A mi em semblaria raonable que els líders encausats tinguin condemnes suaus, que se'ls inhabiliti per a la política un temps

raonable (perquè varen actuar contra les lleis amb coneixement de causa) però que no hagin d'estar més temps a la presó (ja hi han estat suficient i potser massa com a preventius). Això, òbviament sempre que els acusats renunciïn a la unilateralitat i que diguin que, en el futur, acataran les lleis, actuaran democràticament. Crec que seria una solució justa, deixaria clar que van fer coses que en democràcia no poden fer-se i podria ser acceptable per a la ciutadania i potser tindríem una porta oberta a possibles solucions del conflicte.

Rajoy va traspasar un problema polític a la judicatura. Ara els toca als jutges de ser conscients de les conseqüències dels seus actes i decidir en justícia tenint present la situació que viu Catalunya i Espanya, tenint present que existeix una línia de negociació entre els governs de Catalunya i Espanya que convindria no trencar. Ara els jutges tenen la possibilitat de refer la seva credibilitat i demostrar que tenen sentit d'estat, un sentit que ni els independentistes ni la dreta han demostrat tenir.

El desembre de l'any 1976, mentre l'Estat espanyol mirava amb incertesa el seu destí polític, un grup de visionaris va reunir-se a Roses per parlar del futur de la Costa Brava. El debat, fructífer com cap altre, va posar de manifest els riscos que sobrevolaven els valors ambientals, paisatgístics i patrimonials d'una de les zones europees amb major impacte sobre el territori.

28 anys més tard, el Col·legi d'Arquitectes va organitzar un segon Congrés sobre la temàtica, on experts de primer nivell van denunciar conjuntament la insostenibilitat del model de creixement socioeconòmic i d'ocupació del territori. Des de llavors, dos factors van col·laborar a rebaixar la gravetat de la problemàtica. D'una banda, la crisi econòmica va donar una treva al litoral i, de l'altra, el Departament de Territori va anar executant els mecanismes que tenia a la seva disposició per minimit-

UN NOU ESCENARI PER A LA COSTA BRAVA

Marc Riera

PRESIDENT DE LA DEMARCACIÓ DE GIRONA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (COAC)

zar l'impacte dels projectes urbanístics, els quals, valorats *a posteriori*, segurament van ser insuficients.

15 anys més tard d'aquesta segona fita, s'ha reactivat la vella amenaça, magnifica-

da per les circumstàncies, però alhora ignorada per aquells que confonen el benestar i el progrés econòmic amb el creixement urbanístic.

Fa uns dies, la Comissió d'Urbanisme de Girona va aprovar, en la tramitació del Pla director urbanístic de revisió dels sòls no sostenibles del litoral gironí, una moratòria urbanística d'un any a la franja costanera de 500 metres entre Portbou i Blanes. Malgrat que la mesura ponderava peticions socials i seguretat jurídica, l'abast excessiu de la moratòria, la manca de consens que reclamen els nous temps i el caràcter generalista de la suspensió han exigit que la secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori es comprometés, el passat dimecres 23, a escurçar l'any de suspensió per als casos amb menor impacte.

Davant d'aquest nou escenari, iniciem una valuosa finestra de temps que ha de centrar-se, sense caure en debats reitera-

tius, en la reflexió, definició i impuls del model de territori que volem per al nostre país, en consonància amb els objectius per al desenvolupament sostenible, la seva especial protecció i preservació de l'entorn i la satisfacció de les necessitats reals de les persones.

El Col·legi d'Arquitectes defensa l'elaboració de polítiques públiques basades en un urbanisme i creixement moderat i sostenible. Tanmateix, referma la urgència de desenvolupar un projecte de país que potenciï la rehabilitació i renovació urbana, tal com succeeix a la majoria de països europeus.

Ara toca que tots els actors involucrats en la transformació urbanística de la Costa Brava estiguem a l'alçada del conflicte, efectuant una mirada sistèmica, supramunicipal, concertada, integral i, per sobre de tot, generosa amb les generacions presents i futures.